

EXPUNERE DE MOTIVE

I. PREAMBUL

Prezenta propunere legislativă vine în scopul readucerii Legii nr. 24/2007 privind reglementarea și administrarea spațiilor verzi din intravilanul localităților, denumită în continuare „Legea nr. 24/2007” la forma inițială, prin abrogarea alineatului (9) al articolului 18 din prezenta lege, introdus prin legea 135/2014 pentru modificarea alin. (5) al art. 21 din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945-22 decembrie 1989, precum și pentru completarea art. 18 din Legea nr. 24/2007 privind reglementarea și administrarea spațiilor verzi din intravilanul localităților, denumită în continuare „Legea nr. 135/2014”.

Astfel, prin Legea nr. 135/2014 s-a urmărit, la momentul anului 2014, reglementarea unor remedii juridice necesare în ceea ce privește corecta aplicare a regimului juridic a restituirii imobilelor preluate abuziv în perioada 6 martie 1945 - 22 decembrie 1989. Or, în cadrul **Camerei Deputaților, în calitate de for decizional**, cu nerespectarea principiului bicameralismului, proiectul inițial s-a amendat în sensul includerii alineatului (9) al articolului 18 din Legea nr. 24/2007 în sensul **limitării destinației de spații verzi a anumitor terenuri.**

Terenurile înscrise în cartea funciară ca fiind în categoria curți-construcții, terenuri ce se află în proprietatea privată a persoanelor fizice sau juridice, nu pot fi inventariate sau declarate ca spații verzi, în sensul legii, decât după îndeplinirea procedurii de expropriere conform legislației în domeniu.

Or, această normă adoptată în mod neconstituțional prin raportare la imperativele respectării principiului bicameralismului, a **blocat inventarierea și reglementarea spațiilor verzi, cu consecințe ireparabile în ceea ce privește dreptul la un mediu sănătos al cetățenilor.**

Pe cale de consecință, urmare a comunicărilor primite din partea autorităților publice locale, se impune abrogarea alineatului 9 al art. 18 din Legea nr. 24/2007 în sensul **deblocării procedurilor de inventariere a spațiilor verzi, indiferent de titularul dreptului de proprietate.**

II. DIAGNOZĂ.

Legea nr. 24/2007 determină regimul juridic al spațiilor verzi aflate în intravilanul localităților din România. Din această perspectivă, art. 3 din Legea nr. 24/2007 prevede, cu titlu exemplificativ, tipurile de terenuri care se circumscriu noțiunii de „spații verzi”.

- a) spații verzi publice cu acces nelimitat: parcuri, grădini, scuaruri, fâșii plantate;
- b) spații verzi publice de folosință specializată:
 - 1. grădini botanice și zoologice, muzee în aer liber, parcuri expoziționale, zone ambientale și de agrement pentru animalele dresate în spectacolele de circ;
 - 2. cele aferente dotărilor publice: creșe, grădinițe, școli, unități sanitare sau de protecție socială, instituții, edificii de cult, cimitire;
 - 3. baze sau parcuri sportive pentru practicarea sportului de performanță;
- c) spații verzi pentru agrement: baze de agrement, poli de agrement, complexuri și baze sportive;
- d) spații verzi pentru protecția lacurilor și cursurilor de apă;
- e) culoare de protecție față de infrastructura tehnică;
- f) păduri de agrement.

Articolul 3 se impune a fi analizat coroborat cu prevederile art. 8 din Legea nr. 24/2007 pentru o corectă interpretare a regimului juridic al spațiilor verzi:

Art. 8

(1) *Administrarea spațiilor verzi este exercitată de autoritățile administrației publice locale și de alte organe împuternicite în acest scop.*

(2) *Administrarea spațiilor verzi de pe terenurile proprietate privată este exercitată de către proprietarii acestora, cu respectarea prevederilor actelor normative în vigoare.*

Ca atare, se desprinde concluzia conform căreia orice suprafață de teren care este circumscrișă categoriilor prevăzute la art. 3 și detaliate la art. 4, **indiferent de regimul juridic aplicabil dreptului de proprietate (publică sau privată), se supune imperativelor Legii nr. 24/2007.**

În acest sens, orice teren care se circumscrie noțiunii de „spațiu verde” se supune normelor juridice care instituie măsuri de protecție a acestora, indiferent dacă suntem în prezența unor terenuri proprietate publică sau proprietate privată. **În acest ultim caz, nu interesează dacă titularul este reprezentat de statul român, de către o unitate administrativ-teritorială sau de către o persoană fizică sau juridică de drept privat.**

Consecința firească a incidenței regimului juridic al spațiilor verzi este determinată de faptul că aceste terenuri se supun (i) inventarierii, (ii) conservării suprafețelor verzi, prin instituirea unor interdicții de construire și (iii) obligațiilor *propter rem* de întreținere a acestor suprafețe.

Astfel, raportat la prevederile art. 16, autoritățile publice locale, în virtutea obligației de inventariere a spațiilor verzi, au obligația de a întocmi **registre ale spațiilor verzi**:

Art. 16

(1) Autoritățile administrației publice locale au obligația să țină evidența spațiilor verzi de pe teritoriul unităților administrative, prin constituirea registrelor locale ale spațiilor verzi, pe care le actualizează ori de câte ori intervin modificări.

(2) Evidența spațiilor verzi are drept scop organizarea folosirii raționale a acestora, a regenerării și protecției lor eficiente, cu exercitarea controlului sistematic al schimbărilor calitative și cantitative, precum și asigurarea informațiilor despre spațiile verzi.

(3) Registrele locale ale spațiilor verzi se constituie pe baza normelor tehnice aprobate prin ordin al ministrului dezvoltării regionale și locuinței, cu avizul ministrului mediului și al ministrului administrației și internelor, în termen de un an de la elaborarea și publicarea acestora.

Concluzia firească ce ar trebui să rezulte din această reglementare este determinată de faptul că **orice teren care este calificat drept spațiu verde, indiferent de calitatea titularului său**, se supune inventarierii și, implicit, tuturor interdicțiilor apte să determine salvagardarea imperativului constituțional prevăzut la art. 35 din Constituția României, republicată - Dreptul la un mediu sănătos.

Cu toate acestea, prin introducerea alineatului (9) la articolul 18 din Legea nr. 24/2007, într-o manieră care devoalează intenția reală a inițiatorilor Legii nr. 135/2014, s-a ajuns la situația în care, **deși autoritățile publice locale au obligația înființării registrului spațiilor verzi, acestea se află într-o imposibilitate obiectivă de a aplica legea, în contextul în care, acele spații verzi aflate în proprietatea privată a anumitor persoane fizice sau persoane juridice, a căror destinație menționată în cartea funciară este de curți construcții, nu pot fi inventariate sau calificate drept spații verzi.**

Or, această normă juridică instituie prin ea însăși un mecanism de fraudare a întregii Legi nr. 24/2007 în contextul în care, prin atribuirea unei destinații artificiale de *curți-construcții* a unui anumit teren care, în fapt, este încadrat în mod evident în categoria spațiilor verzi, **aceste terenuri nu pot fi inventariate, cu consecința posibilității proprietarilor de a nu respecta prevederile Legii nr. 24/2007 și de a dispune de respectivul teren după bunul plac** (prin diminuări a suprafețelor verzi, defrișări, amplasarea de construcții etc.).

Deși aceeași normă juridică prevede faptul că un atare teren ar putea fi calificat drept *spațiu verde* **numai ulterior unei proceduri de expropriere**, în fapt, un astfel de mecanism nu poate fi aplicat prin raportare la costurile uriașe pe care ar trebui să le suporte bugetele publice. Mai mult, nu înțelegem de ce inițiatorii Legii nr. 135/2014 au apreciat că spațiile verzi nu pot fi deținute și administrate inclusiv de persoane fizice sau juridice de drept privat.

Această optică afectează în mod vădit dreptul la un mediu sănătos care, în acest context, poate determina o serie de limitări constituționale asupra dreptului de proprietate privată prin raportare la interesul public și legitim cu privire la rolul esențial al spațiilor verzi în intravilanul localităților.

Este prea bine cunoscută situația parcului IOR din Sectorul 3 al Municipiului București unde o suprafață de 11 hectare a fost retrocedată unei persoane fizice. În această situație, nemulțumirea societății civile nu a fost determinată de pronunțarea unei hotărâri definitive prin care persoanei fizice i s-a constituit dreptul de proprietate, ci de faptul că aceasta nu este ținută să respecte destinația de spațiu verde a acestei suprafețe de 11 hectare, apărându-se cu privire la faptul respectiva suprafață de teren are destinația juridică de curți construcții.

III. PROGNOZĂ

Prin prezenta propunere legislativă, susținem abrogarea alineatului (9) al articolului (18) din Legea nr. 24/2007 în sensul eliminării interdicției de inventariere a acelor suprafețe de spații verzi aflate în proprietatea privată a anumitor persoane fizice sau juridice care au atribuit terenului destinația de curți construcții.

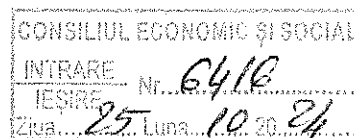
Realitatea juridică ar trebui să corespundă realității de fapt, în contextul în care destinația de curți construcții nu poate fi stabilită artificial cu privire la un teren care prezintă evidente indicii cu privire la existența unui cadru vegetal apt să califice acel teren drept un spațiu verde, în baza și limitele Legii nr. 24/2007.

Din această perspectivă, apreciem că inclusiv terenurile proprietate privată care sunt, în fapt, spații verzi, în accepțiunea Legii nr. 24/2007, trebuie să se supună aceluiași regim juridic privind conservarea și ocrotirea sa, în scopul asigurării unui mediu sănătos, accesibil cetățenilor.

*
* *
*

Pe cale de consecință, vă supunem spre dezbatere și aprobare prezenta inițiativă legislativă.

DEPUTATĂ
DIANA-ANDA BUZOIANU

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENAT

Lege pentru abrogarea alineatului (9) al articolului 18 din Legea nr. 24/2007 privind reglementarea și administrarea spațiilor verzi din intravilanul localităților

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. La articolul 18 din nr. 24/2007 privind reglementarea și administrarea spațiilor verzi din intravilanul localităților, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 764 din 10 noiembrie 2009, republicată, cu modificările și completările ulterioare, alineatul (9) se abrogă.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR

PREȘEDINTELE SENATULUI

Vasile Daniel Suciu

Nicolae - Ionel CIUCĂ